

คำนำ

การสะสมในโตรเจนของเมล็ดสามารถบ่งชี้ได้ถึงปริมาณโปรตีนที่มีอยู่ในเมล็ด โดยโปรตีนจากข้าวชนิดเดียวกันนี้ถือว่าเป็นโปรตีนที่มีคุณภาพสูงเพาะปลูกบนไปด้วยกรดอะมิโนไอลเซอีน (lysine) และซีโอนิน (threonine) ซึ่งเป็นกรดอะมิโนที่จำเป็น (essential amino acid) แต่จะพบว่า โปรตีนในข้าวมีค่าต่ำกว่ารัฐพืชชนิดอื่น โดยพบว่าในข้าวกล้องมีค่าประมาณ 8% ส่วนในข้าวสาร มีค่าประมาณ 7% (Juliano, 1993) Kaul (1973) รายงานว่า ปริมาณโปรตีนในเมล็ดข้าวขึ้นอยู่กับ ขบวนการทางสรีรวิทยาที่สำคัญคือ การดูดใช้ในโตรเจนไปสะสมในเนื้อเยื่อทางคัตตัน การลำเลียง และถ่ายเทในโตรเจนจากเนื้อเยื่อทางคัตตันไปสะสมในเมล็ด และอัตราการสังเคราะห์โปรตีนของ เมล็ด จากลักษณะดังกล่าวจึงชี้ให้เห็นว่า สาเหตุหนึ่งที่มีผลกระทำต่อปริมาณโปรตีนในเมล็ดข้าว น่าจะเนื่องมาจากการความสามารถในการสะสมในโตรเจนของเมล็ด

การสะสมในโตรเจนของเมล็ดเป็นผลมาจากการทางสรีรวิทยาหลายกระบวนการ โดยแต่ละกระบวนการจะถูกควบคุมโดยยีนของมันเอง จึงสามารถกล่าวได้ว่าพันธุกรรมที่เป็นพื้นฐานในการกำหนดกระบวนการทางสรีรวิทยาของการสะสมในโตรเจนถูกควบคุมโดยยีนจำนวนมาก ที่ส่งผลให้มีการแสดงออกในเชิงปริมาณ (quantitative inheritance) จากลักษณะดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่าลักษณะทางการสะสมในโตรเจนของเมล็ดข้าวขึ้นอยู่กับ ความสามารถของพันธุกรรมที่ควบคุมกระบวนการทางสรีรวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสะสมในโตรเจนของเมล็ด

สำหรับการสะสมในโตรเจนของเมล็ดข้าวส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณการลำเลียงและการถ่ายเทในโตรเจนจากใบไปสู่เมล็ด จากการศึกษาของ Norman *et al.* (1992) พบว่า ปริมาณในโตรเจนในใบจะมากที่สุดในระยะกำนิดรวมอ่อน และเมื่อถึงระยะพสมเกสรจะถูกกำลังดึงไปพัฒนาเมล็ดอย่างรวดเร็ว โดยพบว่าในระยะพสมเกสรจะมีการสะสมในโตรเจนเพิ่มขึ้นในขณะที่ใบยังคงและใบที่สองจะมีปริมาณในโตรเจนลดลงมากกว่าส่วนอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสะสมในโตรเจนของเมล็ดนั้นแหล่งในโตรเจนที่สำคัญแหล่งหนึ่งได้มาจากปริมาณในโตรเจนที่สะสมในส่วนของใบ จึงกล่าวได้ว่าปริมาณในโตรเจนในใบที่สามารถถ่ายเทไปสู่เมล็ดได้ และความแตกต่างของพันธุกรรมที่จะแสดงลักษณะการสะสมและถ่ายเทในโตรเจนมีผลกระทำต่อปริมาณการสะสมในโตรเจนในเมล็ด ซึ่งความแปรปรวนทางพันธุกรรมของการสะสมในโตรเจนในใบและในเมล็ด

ดังกล่าวอย่อมหมายถึงความเป็นไปได้ในการที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ทางด้านการปรับปรุงพัฒนา หากจำเป็นต้องปรับปรุงพัฒนาเพื่อการสะสมในโตรเจนในแมล็ด ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงขนาดของใบชง การสะสมในโตรเจนในใบชงและการสะสมในโตรเจนในแมล็ดของข้าวที่มีลักษณะทางพันธุกรรมแตกต่างกัน